

SEFER HAMITZVOT #231 – BURYING THE DEAD

(1) דברים פרק כא

(כב) וְכִי יִהְיֶה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפֵּט מוֹת וְהוּמַת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל עֵץ: (כג) לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ כִּי קִבּוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי קָלְלַת אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדָמְתְּךָ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנוּ לָךְ נִחְלָה:

(2) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה רלא

והמצוה הרל"א היא שצונו לקבור הרוגי בית דין ביום שייהרגו והוא אמרו יתעלה (שם) כי קבור תקברנו ביום ההוא. ולשון ספרי כי קבור תקברנו מצות עשה. והוא הדין בשאר המתים. כלומר שייקבר כל מת מישראל ביום מותו. ולכן ייקרא (נזיר רפ"ז ופ"ט מ"ג וש"נ) **המת שאין מי שיתעסק בקבורתו מת מצוה כלומר המת שמצוה על כל אדם לקברו** לאמרו יתעלה קבור תקברנו.

(3) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מו עמוד א

משנה. כיצד תולין אותו? ... ומתירין אותו מיד, ואם לך - עובר עליו בלא תעשה, שנאמר: +דברים כ"א+ לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו כי קללת אלהים תלוי וגו', כלומר: מפני מה זה תלוי - מפני שברך את השם, ונמצא שם שמים מתחלל. ... ולא זו בלבד אמרו, אלא: **כל המלין את מתו עובר בלא תעשה**. הלינהו לכבודו, להביא לו ארון ותכריכים - אינו עובר עליו.

(4) רמב"ם הלכות אבל פרק יב הלכה א

ההספד כבוד המת הוא, לפיכך כופין את היורשין ליתן שכר מקוננים והמקוננות וסופדין אותו, ואם צוה שלא יספדוהו אין סופדין אותו, אבל אם צוה שלא יקבר אין שומעין לו, שהקבורה מצוה שנאמר כי קבור תקברנו.

(5) תורה תמימה הערות דברים פרק כא הערה קסג

לא איירי בהרוגי ב"ד בלבד אלא בכל המתים. ... וא"כ אי ס"ד דזה קאי אך ורק על הרוגי ב"ד הנתלים הול"ל רק לא תלין נבלתו על העץ כי קללת אלהים תלוי, ותו לא... ול"ל עוד לסיים כי קבר תקברנו, אלא ודאי איירי בהוה, דדרך המתים להקבר, ומסיים הפסוק שתנהוג בו כמו עם כל המתים שתקברנו, וממילא מבואר שדין כל המתים להקבר

(6) רמב"ם הלכות אבל פרק יד הלכה א

מצות עשה של דבריהם לבקר חולים, ולנחם אבלים, ולהוציא המת, ולהכניס הכלה, וללוות האורחים, ולהתעסק בכל צרכי הקבורה, לשאת על הכתף, ולילך לפניו ולספוד ולחפור ולקבור... ואלו הן גמילות חסדים שבגופו שאין להם שיעור, אף על פי שכל מצות אלו מדבריהם הרי הן בכלל ואהבת לרעך כמוך, כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אתה אותן לאחיד בתורה ובמצות.

This Rambam (Drabanan) conflicts with Perek Yud Bet Rambam (Doraysa)! **Answer 1** – Difference between family who have the Mitzvah D'Oraysa and others (See language in in Yud Bet and SHMZV).

(7) השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שורש א

וא"ת שמא הקפיד הרב על בעל ההלכות מפני שאמר קבורת מתים ולא אמר קבורת מתו שאין מתחייב בה אלא קרובים, גם זו אינה תורה. שבמקום קרובים ודאי עליהם מוטלת אבל אם אין שם קרובים יהיה מת מצוה שמצות עשה שלו דוחה פסח ומילה וכהן גדול ונזיר והחמירו בה יותר משאר המצות.

Answer 2 – The way God made the world, Man must be buried. That's the Mitzvah D'Oraysa. Separately, there's a Din of Gemilus Chassadim (Kavod Hames, Kapparah)

(8) בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה כ סימן י

בזעת אפיקו תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת פי עפר אתה ואל עפר תשוב: ... עד שובך אל האדמה כי ממנה וגו', אמר לו קומץ עפר של אדמה שנבראת ממנו לא גזול בידך, כי עפר אתה ואל עפר תשוב

(8) דברים פרק לד

(ו) ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה:

(9) רש"י דברים פרק כא פסוק כג

(כג) כי קללת אלהים תלוי - זלזולו של מלך הוא, שאדם עשוי בדמות דיוקנו וישראל הם בניו. משל לשני אחים תאומים שהיו דומין זה לזה, אחד נעשה מלך, ואחד נתפס ללסטיות ונתלה, כל הרואה אותו אומר המלך תלוי. כל קללה שבמקרא לשון הקל וזלזול, כמו (מלכים א' ב, ח) והוא קללני קללה נמרצת:

(10) רמב"ן דברים פרק כא

ועל דרך הפשט יאמר כי יהיה באיש חטא גדול שראוי להמיתו עליו ולתלותו על עץ לגודל חטאו, אעפ"כ לא תלין נבלתו על העץ, כי הארור מכל האדם והמקולל בהם הוא התלוי, אין בכל המיתות מיתה מנוולת ובזויה כמוה. ואין ראוי שנטמא הארץ ותהיה קללת האלהים בארץ הקדושה, כי שם צוה את הברכה חיים עד העולם.